

عنوان مقاله:

نگرش جامع در مدیریت زیست محیطی حوضه های آبریز مطالعه موردی: حوضه آبریز کارون بزرگ

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی منابع آب ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهدی سعیدی پور - کارشناس ارشد مدیریت منابع آب، شرکت مهندسی کریت پایا پارسیان

سارا سعادت - کارشناس ارشد مدیریت منابع آب، شرکت مهندسی کریت پایا پارسیان

خلاصه مقاله:

رودخانه کارون از پرآب ترین رودخانه های ایران محسوب می شود که در مسیر خود آب شرب مورد نیاز شهرها و روستاهای متعدد، کارخانجات صنعتی و اراضی کشاورزی، مراکز پرورش ماهی و کشت و صنعت را تأمین می نماید. برداشتهای روزافزون و تخلیه پسابهای صنعتی و کشاورزی و فاضلابهای شهری سبب کاهش آبدهی و به خطر انداختن وضعیت کمی و کیفی این رودخانه شده است. با توجه به نقش مهم رودخانه مذکور در حیات شهرهای مهمی چون اهواز، آبادان، خرمشهر، دزفول و شوشتر و اهمیت این رودخانه در آبیاری اراضی کشاورزی، لزوم بررسی تغییرات کیفی و همچنین ارائه راهکارهای کاهش آلودگی آن آشکار می گردد. در این مقاله ضمن شناسایی و بررسی وضع موجود محیط زیست در حوضه آبریز کارون بزرگ، بررسی وضعیت کمی و کیفی سیستمهای رودخانه ای دز و کارون و تعیین بار آلودگی و تدوین برنامه جامع کاهش آلودگی ارائه شده است. در این طرح سعی بر این بوده است که پس از شفاف نمودن وضعیت کمی و کیفی سیستمهای رودخانه ای دز و کارون در شرایط موجود و توسعه، بررسی مؤلفه های سیستم، تعیین بار آلودگی و سهم هر یک از بخشهای آلاینده اصلی، راهکارهای موثر به منظور کاهش آلودگی رودخانه ارائه گردد. در این مقاله پس از بررسی وضع موجود و تعیین محدودیتهای کیفی و اکولوژیک در سطح حوضه آبریز اولویت بندی و محدودیتهای اجرای طرحهای توسعه منابع آب تعیین گردیده است. در ادامه پس از آنالیزهای انجام شده و طراحی شبکه پایش کیفی منابع آب سطحی و زیرزمینی، چالش ها و مشکلات موجود شناسایی و مجموعه ای هماهنگ از راهکارهای اجرایی و مطالعاتی در قالب راهکارهای کاهش آلودگی با سه دسته بندی مستقیم، غیر مستقیم و پشتیبانی ارائه شده است

کلمات کلیدی:

نگرش جامع، کارون بزرگ، آلودگی منابع آب، محدودیتهای توسعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/115962>

